

Orde van de Vlaamse Leeuw 2005

Toespraak Paul Van Grembergen

Burgemeesters van de Rand,
Dames en heren,

Als ik een zoon of dochter ben van de woestijn, in kleuren van oker, van oases en sierlijke arabesken en ik kom hier wonen in het Noorden, dan vindt elke staat van het Noorden, elke regering, elk parlement dat deze zoon of dochter van de woestijn, de wetten, de samenlevingsordening moet eerbiedigen en de landstaal moet aanleren.

Als ik een zoon of dochter ben uit eigen grensgebied of uit de groene valleien van welig Europa of uit de wirwar van straten van de hier nabije stad, dan vinden sommigen dat ze de wetten, de samenlevingsordening niet moeten eerbiedigen en de landstaal niet moeten leren.

Ik prijs de wetgeving van een land die geen onderscheid maakt in de behandeling van de burgers, alnaargelang.

Ik prijs de burgemeesters van de Rand die dit principe in ere houden. In Den Haag, de hoofdstad van Nederland, in het voorportaal van het Binnenhof staat volgende tekst in arduin gebeiteld: "In dit land worden alle burgers in gelijke omstandigheden op gelijke wijze behandeld". Het is een landsleuze waar men trots op kan zijn. Het is ook fundamenteel: alle burgers van een staat, gelijk voor de wet.

Het is vreemd, dat de houding van de burgemeesters van de Rand slechts zelden gekaderd wordt uit oogpunt van gelijkheid, de politieke wil tot de noodzakelijke sociale cohesie, het respect voor de tradities van de streek, de taal, het erfgoed, de landschapszorg.

Het is vreemd, dat de houding van anderstalige inwijkelingen, waaronder Franstaligen, die weigeren in de harmonie van een streek een rol te spelen, omwille van hooghartigheid en een perceptie van superioriteit op zo weinig weerstand stuit en zo weinig kritiek ontvangt.

Het is vreemd, dat een deel van onze Vlaamse intellectuele elite, die op internationale podia een sterke pleiter is voor de rechten van oorspronkelijke bevolking, angstvallig zwijgt over de verdringing in de Rand en cynisch en denigrerend de actie van onze burgemeesters beoordeelt.

Het is vreemd, dat Vlamingen die Europeeër zijn, en Europa bouwen om de grenzen de grenzen te laten zijn, om de rijkdom aan verscheidenheid, culturen en regio's nieuwe kansen te geven, daar afbreuk zouden moeten aan doen.

Het is vreemd, dat wij in Vlaanderen, die grenzen en grensgebieden, zoals Jozef Deleu zegt, beschouwen als ontmoetingsplaatsen, als verrijking, de naam opgeplakt krijgen van imperialisten en dat anderen die grenzen willen verleggen, die dromen van Groot-Brussel, die willen innemen en veroveren, als humanisten worden aangeduid.

Zeer speciaal richt ik mij tot burgemeester Leo Peeters, gewezen minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Burgemeester Peeters, bakken kritiek heeft u de voorbije jaren gekregen. U was de onverdraagzame, u was de socialist, besmet door eng nationalisme, u was de pester, u was rancuneus, u was een minus. De kritiek aan Franstalige zijde zal u ingeschat hebben, de kritiek aan Vlaamse zijde geuit in partijhoofdkwartieren door vooraanstaande Vlaamse politici en door gezaghebbende Vlaamse commentatoren moet u gekwetst hebben.

U heeft daar met zeldzame koelbloedigheid op gereageerd. Er kwamen geen onvertogen woorden, u was niet roekeloos in woordgebruik, u overspeelde uw hand niet en geen uitspraken deed u die, als een boemerang op u en op de zaak die u verdedigde terugkwamen.

Maar u was volhardend, intimidatie raakte u, maar veranderde niet uw houding, u argumenteerde maar schold niet, in het publiek debat was u rustig en zakelijk.

Het is deze houding, het is deze aanpak en dit gedrag die gemaakt hebben dat een meerderheid van Vlaamse gemeentebesturen in gemeentelijke moties de splitsing B.H.V. heeft goedgekeurd.

Het is deze houding, het is deze aanpak die alle Vlaamse partijen verplicht heeft de splitsing B.H.V. als een te realiseren eis te formuleren en op de politieke agenda te plaatsen.

Er is geen weg terug. Dit is uw werk. Daar past grote appreciatie voor.

U moet de Max Havelaar van Multatuli gelezen hebben en zijn toespraak tot de hoofden van Lebak, over verdrukking, uitbuiting, wetsverkrachting en het moet u innerlijke kracht gegeven hebben. Multatuli had het over de gordel van smaragd, over Insulinde, het wingewest voor koffie, en rijst, en hardhout, edel tropisch hout en goud en goedkope arbeidskrachten.

Ook bij ons gaat het over de gordel, het wingewest. Geen wingewest van koffiebonen maar een wingewest van electoraat.

Een land beroven van zijn grondstoffen is verfoeilijk kolonialisme. In de politieke mores, althans verbaal, wordt deze houding heftig aangeklaagd.

In de hiërarchie van politieke mores is het eveneens onaanvaardbaar dat Franstalige partijen met grote liberale, socialistische, humanistische en ecologische principes Halle-Vilvoorde beschouwen als een electoraal wingewest.

Er past slechts minachting tegenover dergelijke houding, hier past slechts hard, volgehouden en principieel verzet.

Burgemeester Peeters, u heeft ook gezorgd voor een goed korps van medestanders met de groep burgemeesters van de Rand. De verscheidenheid van hun politieke kleur dient de zaak, geeft de zaak politiek belang en politiek gewicht.

Men heeft gepoogd de burgemeesters en hun colleges te verdelen in minimalisten en maximalisten, in goeden en kwaden. Het is niet gelukt, de splijtzwam kwam er niet. Ook dat is zeldzaam.

Ik weet niet wat de dag van morgen als oplossing brengt. Er wordt voorzeker geschoven met schaakstukken en pro's en contra's. In alle omstandigheden lijkt het mij aangewezen dat de samenhang van de burgemeesters blijft.

Toen men mij vroeg om de laudatio te houden voor Burgemeester Leo Peeters en zijn collega's heb ik geen moment gearzeld.

In Van Dale wordt laudatio als volgt omschreven: lofprijzing.

Het staat geprangd tussen de woorden "laudanum" wat slaapverwekkend middel betekent en tussen "lauden": kerkelijke lofpsalmen.

Ik denk dat ik binnen de grenzen ben gebleven.

Burgemeester Leo Peeters, burgemeesters van de Rand, hou vol en veel succes. Wij staan achter u.